

Nr. 4, desember 2017

YGGDRASIL

Rebekkaloge nr. 37

Hilsen fra Overmester

Kjære Søstre.

Min første termin som Overmester er snart over. Det har vært en høst full av utfordringer, men både lærerik og minneverdig. Jeg må takke dere alle for god hjelp og støtte. Vi har hatt gradspasseringer og det har vært kurs for embedsmenn i Horten. Der er det alltid nye ting å lære. Dessverre fikk vi ingen nye søstre i høst, men jeg håper og tror at vi vil klare dette til våren.

Høsten har vært varierende med hensyn til vær, slik den pleier å være. Men vi har en flott natur som vi bør bruke så mye vi kan. Og mange av søstrene jeg har snakket med, har vært på tur i nærområdet, på hytta eller andre steder i vårt langstrakte land.

I skrivende stund er vi midt inne i adventstiden med alt den bringer med seg av juleforberedelser. Men husk at det er viktig å ta seg tid til å nyte denne tiden med familie og venner. Å bake sammen med barnebarn eller andre familiemedlemmer eller dra på handletur med venner med innlagt kaffepause, kan kombinere det praktiske med det hyggelige.

Jeg håper at alle søstrene får en fin og minnerik julehøytid. Så møtes vi den 2.januar til nyttårsgalla hos Loge nr. 28 Margret Skulesdatter i Tønsberg.

*Juleglede, julefred i hytte, hus og hjem
Vi tenker på hverandre med gaver og med klem.
Vi strever og vi vasker og alt blir fint og rent.
Vi setter oss og hviler og syns vi har det pent.
La hendene få hvile, la kroppen slappe av
Så tankene kan fare bort fra mas og jag.
La freden komme sigende og fylle sjel og sinn.
La døren få stå åpen, så julen slipper inn.*

Jeg ønsker dere alle en riktig god jul og alt godt for det nye året!

Søsterhilsen i Vennskap, Kjærlighet og Sannhet fra Tone

Logemøte 3. oktober 2017

Gradspassing. Søster Monika Berget ble tildelt Det Gode Vennskaps Grad. På ettermøtet ble vi ønsket velkommen til bords av UM Lisbeth Evensen, og vi fikk servert kyllinggryte med ris og salat til.

Monikas fadder, søster Ågot Hanstad Ottesen, gjestet vår loge i anledning gradspasseringen.

Storrepr. Berit Hansen, str. Monika Berget og str./fadder Ågot H. Ottesen

Foto: TBG

Oddvar Myklebust

Søster Elin Samuelsen Lundebye informerte om at vi kan få skattefradrag i forbindelse med bidrag til Landssaken for beløp over 500 kroner. Ta kontakt med skattmester Kari Anita Næss for mer informasjon.

Logemøte 17. oktober 2017

Arbeidsmøte. Utlodning. Mer enn 60 søstre hadde møtt fram. Vi fikk servert karbonadesmørbrød på ettermøtet, og Oddvar Myklebust orienterte om konserten i Bugården kirke søndag 12. november. Han oppfordret oss til å ta med alle kjente.

Kvelden ble avsluttet med utlodning. Gevinstbordet bugnet, og loddosalget innbrakte til sammen 10 410 kroner. (Det ble solgt lodd på flere møter.)

Foto: TBG

Minneloge torsdag 9. november 2017

I år var det Loge 120 Gaias tur til å holde minneloge. 27 av søstrene fra Verdande hadde anledning til å delta på møtet, hvor vi minnet søstre som har gått bort i løpet av året. Det var en høytidelig seremoni.

Logemøte 21. november 2017

Arbeidsmøte, hvor kapellan Berit Fevang Eriksen hadde et innlegg om vennskap. Hun fikk mange positive tilbakemeldinger på det hun sa, og vi har fått lov til å ta det med i Yggdrasil.

Det er bestemt at årets gaver skal fordeles som følger:

«Gatefotballen» tildeles kr. 10 000

Frivilligsentralen tildeles kr. 7 500

Frelsesarmeen tildeles kr. 7 500

På ettermøtet fikk vi servert bondeomelett.

Vi hadde besøk av søster Anne Lise Kjeldsberg fra loge 73 Magdalene. Hun er opprinnelig Sandefjording, og har nå flyttet tilbake til hjembyen etter mange år i Trondheim. Hun er hjertelig velkommen til oss, når hun måtte ønske det!

Ceremonimester Ellen Wang kunne fortelle at konserten i Bugården kirke dessverre ikke trakk å mange tilhørere som vi kunne ønsket. Alle losjesøstre og -brødre i Sandefjord sto for arrangementet, og overskuddet ble ca. 4 000 kr. på hver losje.

Hun kunne også fortelle om et vellykket kurs for embedsmenn i Horten lørdag 18/11, og takket spesielt skuespillerne/søstrene Aase-Margrethe, Brith og Elin. De gjorde en flott jobb!

Kvelden ble avsluttet med «Barte-quiz» v/Turid Gro Åberg. Den var vanskelig, selv om det var midt i «movember»!

Søster Ingrid Tisthammer fylte 85 år den 18. november. Hun ble gratulert med dagen, og fikk overrakt blomster av OM Tone G. F. Skoli.

Foto: TBG

Kapellan Berit F. Eriksens innlegg:
Hva er vennskap?

Jeg hørte en gang noen si: En venn er noe som hjertet trenger hele tiden. Jeg tror det er sant, at du og jeg, vi trenger gode venner hele tiden. Noen som du vet - at alltid er der for deg. Som løfter deg opp, en som heier på deg, en som gjør deg glad, en som du kan le med og som du kan fortelle alt til, og som du kan gråte sammen med. En som du har sympati med og føler empati for.

Vennskap er et forhold som har sitt grunnlag i tillit eller kjærlighet. Vennskap kan utvikle seg mellom to eller flere mennesker som omgås og trives i hverandres selskap, og som gjerne har noe til felles, for eksempel i form av interesser.

For oss er det viktig å ha noen på vår side når vi har det vanskelig. Ettersom mennesket i utgangspunktet også er et sosialt vesen, er det viktig å ha selskap av noen. Dersom en av oss er totalt ensom, kan det føre til depresjoner og psykiske problemer.

En venn er en person som er lojal, ærlig og tillitsfull uansett hva som skjer. En venn er en person som du kan stole på, en venn vil alltid fortelle deg sannheten - uansett hvor vanskelig det kan være. I motsetning til familie, så er en venn - en du velger selv og bygger opp tillit til - over tid.

Det er mange former for vennskap, og disse kan variere fra sted til sted, men visse egenskaper har samme likhetstrekk. Slike egenskaper inkluderer kjærlighet, sympati, empati, ærlighet, nestekjærlighet, gjensidig forståelse og medfølelse, glede av hverandres selskap, tillit, og evnen til å være seg selv, uttrykke sine følelser, og gjøre feil uten frykt for dom fra vennen.

Kanskje du har mange slike venner, eller kanskje du savner en slik venn?

Det er ikke gjort over natta, for mange av oss har ikke samme utgangspunkt når det gjelder relasjoner. Noen har vokst opp i hjem hvor ikke alt fungerte like godt, og en har kanskje ikke hatt så mange gode forbilder hjemme. Noen har blitt mobbet og ertet, og noen opplever en kultur og et miljø som ikke handler om respekt og vennlighet. Da kan det bli utfordrende å vise det tilbake. Uansett hvordan bakgrunnen vår har vært, kan det å bygge **gode vennskap læres og oppleves!**

Men det første du og jeg må gjøre, er å bestemme **oss for selv** å være en god venn.

Hvis vi ikke har etablert et trygt og godt selvbilde, vil vi alltid være på jakt etter bekreftelse, og det er lett for oss å begynne å sammenligne seg med andre. Det kan føre til at vi blir selvpoptatte og fokuserer mer på andres feil, enn våre egne egenskaper. Hvis vi ikke har akseptert oss selv, gjør vi ofte ubevisst ting som skader relasjonene våre - til andre.

En måte å endre seg selv på, kan være å se seg selv i speilet og begynne å spørre:

Hvordan opplever andre meg?

Er jeg en som bygger opp andre? Er jeg en god venn?

Er jeg vanligvis opptatt av hvordan andre har det? Eller er jeg mest opptatt av meg selv?

Er jeg en som trykker andre ned med negative ord og holdninger?

Har mennesker det bra etter å ha vært sammen med meg?

Hvordan vil jeg at mennesker skal føle seg etter å ha vært sammen med meg?

Er jeg en god venn, da vil jeg være opptatt av hvordan andre har det. Dette vil prege relasjonene mine. Uansett hvordan selvbildet mitt er, så kan jeg bestemme meg for å være en person som har fokus på det positive hos andre. Å være en som løfter opp og ikke tillater meg å trykke andre ned.

I Bibelen hos Matt.7.12 finner vi **"Den gyldne regel"**, og Vi – søstre - åpner alle våre møter med disse ordene.

"Alt hva I vil at andre skal gjøre mot eder, det gjøre og I mot dem.»

Det skjer noe med oss når vi gjør dette i praksis, har du kjent det?

Jesus lærte oss også **"Det dobbelte kjærlighetsbudet"**

I (Matt.22.35-40). kan vi lese et annet pålegg Jesus ga oss mennesker:

«Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte og av hele din sjel og av all din forstand.»³⁸ Dette er det største og første budet. ³⁹ Men det andre er like stort: ` Du skal elske din neste som deg selv.'

Gud er opptatt av at vi har gode relasjoner, gode vennskap med hverandre. Han sier faktisk at å elske er noe mer enn bare å respektere og tolerere.

Gode vennskap skapes når du og jeg tør å by på oss selv. Vise hvem vi er, tar initiativ, opplever ting sammen og gjør mot andre det du ønsker at de skal gjøre mot deg. Det krever litt, og kanskje vil det ta litt tid. Men det er da gode vennskap kan bygges.

Logemøte 5. desember 2017

Gradspassing. Søster Alethe Thuve Øwre ble tildelt Den Edle Kjærlighets Grad. På ettermøtet fikk vi servert gravlaks med dillstuede poteter og sennepssaus.

I egenskap av fadder holdt søster Randi Johnsen tale til søster Alethe Thuve Øwre. Hun snakket bl.a. om at det ikke er sanselig kjærlighet det er snakk om, men barmhjertighet og nestekjærlighet, og å tenke på de som har det vanskeligere enn oss. Å gjøre godt uten gjenytelse! Vi er ikke udelt snille, men har en vei å gå! Vær raus med gode ord, ros, smil og klapp på skulderen. Hun avsluttet med Mor Theresas dikt om nestekjærlighet. Diktet henger på veggen på Mor Theresas barnehjem i Calcutta:

Gjør det likevel

Folk er ofte urimelige, ulogiske og selvsentrerte.

Tilgi dem likevel.

Hvis du er snill kan folk beskyldre deg for egoistiske skjulte motiver.

Vær snill likevel.

Hvis du er vellykket vil du vinne noen falske venner og sanne fiender.

Lykkes allikevel.

Hvis du er ærlig og oppriktig kan folk lure deg.

Vær ærlig og oppriktig likevel.

Hva du bruker år på å bygge kan noen ødelegge over natta.

Bygg likevel.

Hvis du finner sinnsro og lykke kan de være sjalu.

Vær fornøyd likevel.

Det gode du gjør i dag vil folk glemme i morgen.

Gjør godt likevel.

Gi veden det beste du har og det blir kanskje aldri nok.

Gi verden det beste du har likevel.

Du skjønner, i den endelige vurderingen vil det bli mellom deg og din Gud.

Det var aldri mellom deg og dem likevel.

Denne versjonen er oversatt av Hans Christian Medlien, og du kan finne flere på Internett.)

Søster Elin S. Lundeby fortalte at våre gaver til «Gatefotballen», Frivilligsentralen og Frelsesarmeen er oversendt, og alle mottakerne har takket hjertelig.

MINNEORD ALICE LEGLAND

Mine søstre!

Søster Alice Legland, medlem av vår loge, avgikk ved døden den 22. november 2017. Hennes ordensvita er som følger:

Loge 37 Verdande:

Innviet	18.09.1990
3. grad	01.12.1992
25 års Ve.Ju.	18.09.2015
CMs høyre ass.	01.08.1997-31.07.1999
UMs høyre ass.	01.08.1999-31.07.2001
Arkivar	01.08.2003-31.07.2005
OMs venstre ass	01.08.2005-31.07.2007

Str. Alice Legland ble født 7. februar 1933 i Sandefjord, og levde hele sitt liv her. Hun hadde sitt arbeide i Sandefjord kommune, og her jobbet hun mesteparten av sitt yrkesaktive liv. En jobb hun elsket.

Hun var en aktiv dame med 60 års medlemskap i Helgerød IL, og har vunnet Oslo Maraton i sin klasse som 51-åring. Hun var også en kjærlig mor for sine to barn, og en engasjert mormor for barnebarnet. Det var derfor et stort nederlag da helsen sviktet, og hun etter hvert ble pleietrengende. Det tæret på humøret, og hun ble deprimert.

Vi har ikke sett henne i logen de siste årene på grunn av sykdom, men hun satte stor pris på fellesskapet med logesøstrene og møtene her, og knyttet vennskap ut over møtene. Den siste tiden lå hun på lindrende enhet. Hun sovnet stille inn 22. november med sine nærmeste rundt seg.

Søster Alice Legland ble gravlagt freda 1. desember med mange søstre til stede.

Vi lyser fred over hennes minne.

Det er ikke alltid lett å være julenisse heller

av Jo Tenfjord

Det var søndag, og mor tente det andre lyset i adventsstaken. - Og nå er det kanskje på tide å skrive til julenissen, sa hun. - Skriv det dere ønsker dere. Nå kunne ikke veslesøster Siv eller mellombror Morten egentlig skrive. Det kunne bare storebror Svein, for han var begynt på skolen. Men både Morten og Siv kunne tegne det de ønsket seg. Julenissen ville nok forstå det.

- Men husk, julenissen har dårlig råd i år, han også, sa mor. - Jeg tror ikke det er verdt å ønske seg særlig dyre ting, og ikke mange ting. - Er julenissen også blitt arbeidsløs? spurte veslesøster Siv. Far var blitt arbeidsløs, så hun visste hva det var. - Å nei, sa mor, - men det er harde tider for julenissen også.

- Hva betyr harde tider? spurte Siv. - Det er ikke alltid lett å være julenisse heller, mente mor. Og av stemmen til mor skjønte Siv litt om hvordan det var.

- Tror du en babydukke som kan tisse er for dyr? spurte hun.

- Du må ikke si hva du ønsker deg, sa mellombror Morten. - Bare du og julenissen skal vite det.

- Men du sa jo ikke at du ønsket deg en tisedukke. Du spurte bare om den var for dyr, la han til. - Jeg tror nok julenissen kunne klare en slik dukke, sa mor.

- Skal vi putte brevene til julenissen i postkassen? spurte Siv. Hun var så liten at hun ikke kunne huske hvordan de gjorde det i fjor. - Nei, sa mellombror Morten som husket det. - Far gir dem til Nordenvinden, så gir Nordenvinden dem til julenissen. - Nordenvinden, ha, ha, sa storebror Svein. - Hysj da, Svein, sa mor.

Alle fulgte med far ut i gangen da han skulle gå med brevene.

- Men støvlene dine! sa mor. - Det er jo store hull i sålene! Det har jeg ikke sett.

- Det sliter på støvlene når en går rundt og søker jobb, sa far.

- Du kan bli syk om du går i snøen med de støvlene, sa mor. - Du må ha nye støvler. - Det har vi ikke råd til nå før jul, sa far. - Det er så masse annet å bruke pengene til. - Vi kan be julenissen om støvler også, sa Siv.

- Ingen må si hva de ønsker seg, sa mellombror Morten. - Bare julenissen skal vite det. - Julenissen, ha, ha, sa storebror Svein.

- Hysj da, Svein, sa mor. - Far skal ha nye støvler, sa hun. - Og det er vi som skal skaffe dem. Vi sparer penger og spiser grøt til middag i mange dager.

Og det gjorde de. Så ble det søndag igjen, og nå var det tre tente lys i adventsstaken, og fire dager etterpå kom far hjem med de fineste støvler Siv hadde sett. De var brune og blanke med tykke såler. - Takk for støvlene, mor, sa far. - Takk grøten, sa mor. - Og takk barna som har hjulpet meg å spare.

Nå var det bare én søndag igjen. Da fikk storebror Svein og mellom-bror Morten og veslesøster Siv tenne hvert sitt lys i adventsstaken, men far holdt hånden til Siv mens hun tente. Mor tente det fjerde lyset.

Det ble dagen før julaften. Far hadde gått ut med de fine støvlene sine og kjøpt juletre, og barna fikk være med og pynte det.

SÅ BLE DET JULAFTEN.

De spiste risengrynsgrøt som var helt annerledes enn andre grøter, for dette var julegrøt med mandel i. Storebror Svein fant mandelen i grøten sin, og da fikk han en marsipangris.

Etterpå gikk de rundt juletreet. Når teddyen til mellombror Morten var med, nådde de akkurat rundt det. De sang Glade jul og Deilig er den himmel blå, og så måtte far gå opp på soverommet og hvile seg litt før han festet videre, sa han. For han var blitt trett og sliten av all gåingen - både etter jobb og etter et sånt pent juletre.

Mor og barna ble ved med å synge, men nå nådde de ikke helt rundt treet, så de sto stille og sang. Storebror Svein var litt stolt av at han kunne så mange vers av Et barn er født i Betlehem og Jeg synger julekvad. Det hadde han lært på skolen. Mellombror Morten hadde lært av ham igjen, og Siv sang tra-la-la. Det gikk

fint.

Men så ringte det på. Mor og barna gikk ut i gangen, og mor åpnet døra.

OG DER STO JULENISSEN.

Han hadde en sid, tykk frakk på seg og hadde hvitt skjegg og var stiv og rar i ansiktet. - Er her noen snille barn? brummet nissen. Mor sa at det var det.

Det var nesten litt nifst. Men han hadde mange pakker i sekken, og Siv så nesten bare på pakkene og ikke på ham.

Storebror Svein og mellombror Morten fikk pakker med Lego og skøyter i. Det var brukte skøyter, men de var fine for det, og Morten ble så glad at han skrek: - Jippi, julenisse! Han var visst ikke det minste redd lenger. Men Siv ble litt redd da julenissen kom bort til henne.

Først ga han henne en liten pakke, og den hadde fint papir med røde nisser og grønne juletrær. Da hun rev av papiret, var det en eske inni, og inni esken var det mange fargeblyanter. Men så ga julenissen henne enda en pakke. Den var avlang og ganske stor, og da hun rev av det papiret, var det en eske der også, og i den esken lå en liten dukke, og den så ut som den kunne tisse!

- Tusen takk, hvisket Siv, for stemmen var blitt borte. Så neide hun i stedet. Men da kom hun til å se på det nederste av julenissen. NISSEN HADDE STØVLENE TIL FAR! NISSEN HADDE STJÅLET DE FINE, NYE STØVLENE TIL FAR!

Siv åpnet munnen for å skrike det ut, men så lukket hun den igjen. Hun var for redd den store nissen som sto like over henne. Hun fikk ikke fram et ord.

Mor og mellombror Morten sa: - Farvel, julenisse, og julenissen gikk.

Siv fikk ikke fram et ord da han var gått heller. Ør og forvirret satt hun i en krok og glemte å leke med den nye dukken.

Ja, for det var så flaut å fortelle de andre om det hun hadde sett, det som de ikke hadde lagt merke til. Hun skjønnte ikke riktig om det var flaut for nissen eller flaut for henne. Inni hodet hennes var stemmen til mor da hun sa: - Det er ikke alltid lett å være julenisse heller.

Julenissen hadde nok enda dårligere råd enn hun hadde trodd. Og han måtte gå masse rundt i snøen, så han måtte ha gode støvler. Men likevel!

Siv visste ikke riktig hvor hun skulle se. Det var liksom ingen stas lenger verken med dukke eller fargeblyanter. Om litt stakk hun ut i gangen - og jo, det var som hun trodde: STØVLENE TIL FÅR STO IKKE PÅ PLASSEN SIN!

Hva skulle hun gjøre? Hun måtte få julenissen til å forstå at far trengte støvlene,

han som skulle gå så mye rundt og søke arbeid. Men dessuten var det noe med at storebror Svein ikke måtte få vite hva julenissen hadde gjort - for da ville Svein kanskje se ekkel ut i fjeset selv om det var julaften - og snakke stygt om julenissen!

Og nå var julenissen vekkt. Hun fikk skrive til ham. Ja, egentlig skrive kunne hun jo ikke, men tegne kunne hun. Dermed skyndte hun seg inn i stuen og rev en liten bit av det fine papiret med røde nisser og grønne juletrær. Heldigvis var det hvitt på baksiden, så det ble helt tydelig da hun tok den røde, nye fargeblyanten og tegnet to støvler der. Julenissen kom nok til å skjønne hva hun mente med det. Nå var det støvlene til far hun ønsket seg. Men ønsker skulle hun ikke snakke om, hadde Morten sagt. Derfor listet hun seg ganske stille ut i gangen igjen. Så klarte hun ikke å få opp ytterdøra! Håndtaket var for høyt oppe. Betuttet sto hun der og strakte på seg.

Da kom storebror Svein ut fra stuen. - Mor spør hvorfor du går ut i den kalde gangen, sa han. - Du skal komme inn til oss igjen.

- Ja, men først må du lukke opp her for meg, sa Siv.

- Hvorfor det?

- Jeg skal sende brev til julenissen.

- Brev til julenissen, ha, ha, sa storebror Svein. - Fikk du ikke det du ønsket deg?

- Jo, sa Siv, - men ...

- Okay da, siden du er så liten og dum, sa storebror Svein og åpnet døra. Ute var det helt stille. Himmelen var så høyt oppe, og det var stjerner på den.

- Kom, vind, kom, vind, hvisket Siv.

Og vinden kom virkelig. Siv kastet lappen sin til den, og vinden tok lappen og føk av gårde.

Frossen gikk Siv inn i stuen igjen. Bare det nå var Nordenvinden som hadde tatt lappen, og bare den fant julenissen der han gikk. Det fantes jo flere vinder... Siv ble betenkt.

Litt etter kom far. Han ble skuffet da han hørte at julenissen hadde vært der mens han hvilte.

- Vi hadde ikke hjerte til å vekke deg, sa mor. - Du var så sliten.

- Sliten, ha, ha, sa storebror Svein. Det sa han kanskje fordi verken han eller Morten eller Siv hadde tenkt på å hente far da nissen var der - da tenkte de bare på pakkene.

Men nå kom nøtter og fiken og appelsiner på bordet.

Siv spiste av godtene, men hele tiden tenkte hun på julenissen. Hadde han fått brevet? Ville han forstå det?

- Nei, nå tror jeg det blir sengetid for deg, Siv, sa far. - øynene dine blir så små, så små...

Men øynene hennes var i hvert fall store nok til å se da far bar henne ut i gangen og oppover trappen til soverommene. De så at STØVLENE TIL FÅR STO DER DE PLEIDE Å STÅ! Julenissen hadde vært der og satt dem på plass uten at noen hørte det!

Så skulle vel alt være bra? Men det var litt vondt likevel. Siv lå i den gode, varme sengen sin og måtte tenke på julenissen som gikk der ute i snø og kulde for å komme fram til alle barn med gavene sine - med dårlige, gamle støvler på bena. Og de støvlene måtte jammen være dårlige også når julenissen som var så snill hadde stjålet for å slippe dem! Stjele som var så galt. Julenissen ga til så mange - men ingen ga noe til julenissen!

Til slutt foldet Siv hendene og ba: - Kjære Gud, kan du ikke gi julenissen nye støvler! Og først da hun hadde gjort det, sovnet hun.

Hadde Gud hørt henne? Det tenkte hun mye på i dagene som kom. For

julenissen ble jo ikke ferdig med arbeidet sitt på selve julaften. Først hadde han vært i juleselskap hos mormoren til barna i nabohuset, og så var det noen som hadde truffet ham i en butikk nede i byen, og så skulle han komme på juletreffesten i idrettslaget til far. Han hadde sannelig nok å gjøre! Hadde han fått nye støvler?

- Tror du julenissen har det godt og varmt der han bor? spurte Siv mor.

- Ja, det er jeg sikker på, sa mor.

Men når kunne han reise hjem?

- Jeg syns ikke han skulle komme på juletreffesten, sa Siv.

- Hvorfor ikke det?

Nei, det var så vanskelig å forklare.

Særlig om kvelden måtte Siv tenke på julenissen som gikk rundt under stjernene og hadde det så travelt og så kaldt. Hun kikket ut bak gardinet, og på den mørke gaten, og hun husket det mor hadde sagt: Det er ikke alltid lett å være julenisse heller!

Da Siv var kommet i seng, ba hun:

- Kjære Gud, pass på julenissen!

- Han passer nok seg selv, mente mellombror Morten.

- Julenissen passer seg, ha, ha, sa storebror Svein.

Men mor og far syntes veslesøster Siv godt kunne ta julenissen med i aftenbønnen sin.

Og så ble det den dagen de skulle på juletreffest. Guttene gledet seg, for de husket hvordan det var i fjor. Da hadde de fått poser med mye godt i, og så var det et stort gulv som var fint å skli på og et kjempedigert juletre!

På juletreffesten var det mange, mange barn. De gikk rundt juletreet og lekte Reven rasker over isen og Så går vi rundt om en enebærbusk.

MEN SÅ KOM JULENISSEN!

- Er her noen snille barn? spurte han.

- Nei, sa storebror Svein, men julenissen hørte visst ikke det, for alle fikk poser, Svein også. Veslesøster Siv så verken på posen eller på noe annet av julenissen enn føttene hans. **HAN HADDE FINE, STORE, TYKKE, SVARTE STØVLER!**

Og Siv ble så glad at hun ble ganske varm i hele seg.

- Takk, julenisse, sa hun da hun fikk posen med alt det gode i. Og takk hvasket hun enda en gang - det var for at far hadde fått støvlene sine igjen.

Da de gikk hjem, var det blitt helt mørkt. Oppe på himmelen lyste mange stjerner, og så blåste det litt.

- Takk, vind, hvasket Siv.

Og da hun var kommet i seng, hvasket hun:

- Takk, Gud!

Nå kunne hun for alvor glede seg over dukken som kunne tisse og de fine fargeblyantene.

JUBILANTER

Vi gratulerer:

Helene Skogheim	2. januar	80 år
Marit Wike Hansen	9. januar	65 år
Tove Fevang	18. januar	70 år
Synnøve A. Brekke	9. februar	80 år
Gerd E. Granholt	15. februar	85 år
Berit Nordby	25. februar	80 år
Ingrid H. Pedersen	25. februar	75 år
Tone Grethe F. Skoli	7. mars	65 år
Inger Lise Thorstensen	8. mars	80 år
Anne Taraldsen	30. mars	70 år

Vårens meny

2. januar	Nyttårsloge hos loge nr. 28,	Margret Skulesdatter	?
16. januar	3 snitter m/kaffe	Regnskap og rapport fra nevnder	Kr.150
6. februar	Velges av jubilaranten!	40 Ve. Ju. Gerd Pernille Nesje	
20. februar	Karbonadesmørbrød	Venneaften	Kr.120
6. mars	Velges av jubilarantene!	25 Ve. Ju. Aase Margrethe Nyland Veslemøy S. Løkkevol	
20. mars	Kjøtt- og grønnsaksuppe m/brød og smør	Arbeidsmøte/Instruksjon Utlodning søsterfond	Kr.150
3. april	Kalvestek m/fløtesaus, grønnsaker, kokte poteter	Den Høye Sannhets Grad	Kr.210
17. april	Viltgryte m/tyttebær og poteter	Den Edle Kjærlighets Grad	Kr.170
5. mai	Biff Stroganoff m/ris, salat, brød og smør	Innvielse	Kr.180

Med forbehold om endringer!

Ny adresse:

Lill Haughem har ny e-postadresse: lill.haughem@online.no

Hilsen fra redaksjonen

Kjære søstre!

Dessverre krasja den bærbare PCen for en noen dager siden, den med bildene som skulle i avisa! Maskinen begynte plutselig å dure som er lite småfly som gjorde seg klar til å ta av. Det var bare en ting å gjøre, slå den av og få den levert til reparasjon! Man får jo litt panikk, så først etter at den var levert, ble bildene savna. Heldigvis kunne reparatøren hjelpe! Bildene ble overført til en minnepinne, og her kommer avisa!

Som dere vil se, er side 15 invitasjonen til venneaften. Vi håper mange av dere vil bruke den.

I skrivende stund er regnet på vei. Ikke mye vi kan gjøre med været, men vi kan glede oss over at det er jul, at vi er sammen med de vi er glade i, og, ikke minst, at vi bor i vårt fredelige land!
Vi ønsker dere alle en riktig god jul og et godt nytt år!

Hilsen i V.K. og S. fra Turid og Tove

I redaksjonen:

Tove Berg Gallaher
Vestvangveien 25
3212 Sandefjord
Mobil: 922 88 897
E-post: gallaher@online.no

Turid Braavold Johansen
Orelund 11
3216 Sandefjord
Mobil: 958 37 684
E-post: turbraa@hotmail.com

Rebekkaloge nr. 37 Verdande

Stockfleths gt. 22, 3210 SANDEFJORD

Organisasjonsnr. NO 989 043 765

INVITASJON TIL VENNEAFTEN I ODD FELLOW ORDENEN

Hei!

Odd Fellow Ordenen er en verdibærer av tidløse, etiske verdier.
Det er disse verdiene som danner grunnlaget for vår eksistens og vårt arbeid.

Ordenen er snart 200 år gammel, og kom til Norge i 1898. I Norge har den om lag 23.000 medlemmer.
Siden 1851 har Ordenen vært åpen for både menn og kvinner.
Kvinner og menn arbeider i egne loger.

Som du muligens vet er jeg en Rebekkasøster i Odd Fellow Ordenen.
Det er mange som ikke vet hva Odd Fellow Ordenen står for og hva Ordensmedlemmene gjør i sine sammenkomster.
Det har jeg tenkt å gjøre noe med, så derfor vil jeg gjerne invitere deg til det vi kaller en venneaften i min Rebekkaloge nr. 37 Verdande.

Tirsdag den 20. februar kl. 19.00

Vi samles først i logesalen slik at du skal få se hvordan den ser ut. Der vil vår Overmester (leder) fortelle om ulike sider ved Odd Fellow Ordenen, våre verdier og vår historie. Forhold om medlemskap, utadrettet virksomhet og vår loge spesielt vil også bli berørt.

I det store og hele dreier Odd Fellow Ordenen seg om positive livsverdier, godt vennskap på tvers av yrkestilhørighet og generasjoner. Det skal være hyggelig samvær basert på gjensidig respekt i trygge omgivelser.

Etter møtet i logesalen samles vi i våre selskapslokaler til det vi kaller et broder/søstermåltid. Det blir enkel bevertning som du selvfølgelig er invitert til å delta i.

Det vil glede meg dersom du vil være sammen med oss denne kvelden. Vi håper du får en fin kveld blant hyggelige mennesker – helt uten forpliktelser! Vi begynner alltid møtene våre presis, så vær ute i god tid.

Jeg setter pris på om du gir meg en **tilbakemelding, senest den 8. februar**

Da hører jeg fra deg når du har bestemt deg for om du vil komme til vår venneaften. Her er min kontaktinformasjon.

Navn: _____ Mobil: _____ E-post: _____

Velkommen!

Tone Grethe Furuseth Skoli
Overmester

Vennlig hilsen _____

